

Novum Naswod

Naszvadi közéleti lap / 2013. december, III. évfolyam 12. szám Nesvadský spoločenský mesačník / December 2013, III. ročník, 12. číslo

A Királyok méltósága,
az angyalok tisztasága,
a pásztorok egyszerűsége
ragyogja be karácsonyukat,
és adjon erőt az új esztendőhöz!

Vianoce čisté a biele ako sneh,
v živote len radosť,
zdravie a smiech.
Silvestrovskú náladu po celý rok,
šťastie nech sprevádza
Váš každý krok.

Fotó: -KA-

„Pap vagy Te mindörökké Melkizedek rendje szerint”

(Zsolt 110,4)

Egyházközségünket az elmúlt napokban nagy öröm érte. A Nagyszombati Egyházmegye érseke, mons. Orosch Jánosnak megbízásából a Pozsonyi Egyházmegye segédpüspöke, prof. ThDr. Halkó József egyházközségünk fiatalját és falunk szülöttjét, Jelencsics Erich Gábort 2013. november 30-án a révkomáromi Szent András templomban áldozópappá szentelte.

Erre az ünnepségre megtelt a Szent András templom. A hívek szép számban, sorfalat állva, csillogó szemekkel követték a két fiatal szerepapot – Jelencsics Erich Gábort és a perbeti származású Nagy Pétert 75 áldozópap kíséretében az ünnepélyesen feldíszített oltárhoz. A két szentelendőt Szent András ünnepén ünnepi szentmisén küldte apostoli küldetéssel áldozópapként az Úr szőlőjébe a segédpüspök atya, hogy ott az apostolok buzgóságával hirdessék Isten örömhírét – az evangéliumot. Szolgálják ki a híveknek a szentségeket és imádkozzanak azokért, akikhez az Úr küldi őket.

Szentbeszédében a püspök úr rámutatott a pap életének legfontosabb pontjaira: szentmise, szentségek kiszolgáltatása, ima, igehirdetés és tanúságtétel. A hívekhez az azzal a kéréssel fordult – buzgón imádkozzanak papjaikért, hogy mindig hűségesek legyenek Krisztushoz. Ahova a püspökük küldi őket, ott mély szántást végezzenek, hogy az aratás bőséges termést hozzon.

Egyházközségünk e gyönyörű ünnep után örömmel készült újmiséánk első szentmiséjére, a naszvadi Szent József plébániatemplomban. Sürgött-forgott a falu apraja-nagyja. Készítették a szép babérkoszorút, amelyben a leányok palotás ruhába öltözve kísérték a szülők, rokonság, hívek és 35 pap jelenlétében a boldog újmiséát a szépen felújított Szent József plébániatemplomba, hogy itt mutathassa be az első nyilvános szentmiséjét, melyben a Mindenhatóknak köszöni a papi hivatását.

A szentmisét megelőzően az újmiséa principálisa, ft. Heriban László atya a szülői házba menve kérte meg az újmiséa szüleit, hogy áldásukkal indítsák el pap fiukat a papi élet útjára. A templomba érve a hívek jelenlétében megkezdődött az ünnepi szentmise, amelynek magyar szónoka ft. ThDr. Kajtár Edvárd, a Budapesti Központi Szeminárium spirituálisa volt. Az újmiséa elé példaként az adventi idő nagy prófétáját, Keresztelő Szent Jánost állította, és így szólt:

„... ahogy János utat készített Jézusnak az ószövetségi választott nép életébe, úgy

Fotó: Hólop Ferenc

kell neked, Erich, ezt az utat készíteni az emberek lelkébe manapság. Ezt megtenni annyit jelent, hogy ki kell menned neked is a pusztába, és itt imába merülve kell fölkészülnöd, hogy Jézus örömhírét - az evangéliumot - eredményesen tudd hirdetni és buzgón szolgálj ki a szentségeket.”

Szlovákul ft. György Mihály ferences atya prédikált, aki szentbeszédében fölhívta az újmiséa figyelmét a közösség kialakításának fontosságára. Közösség Istennel, paptársaival és a hívekkel. A szentmisét énekével ékesítette a Nemzeti Színház operaénekesnője, Becse Szabó Ilona, aki az Ave Verumot, a Panis Angelicust és az Ave Mariát énekelte el.

E gyönyörű ünnepi szentmise végén a naszvadi hívek nevében az újmiséa atyát a magyar alapiskola 4. osztályos tanulója, Tóth Bence köszöntötte, aki Reményik Sándor Csodák című versét szavalta el.

Az újmiséa áldás után Erich atya köszönő beszédében mindenkinek megköszönte a segítségét, és a pápai himnusz, valamint a magyar himnusz elénekélése után mennyei édesanyánk, Szűz Mária segítségét kértük a Boldogasszony anyánk énekkel.

Ft. Erich atyáért imádkozva a Mindenható Isten áldást kérjük papi életére a salzburgi kézirat szavaival:

A pap legyen egyszerre nagy és kicsi nemes szellem, mintegy királyi vérből, egyszerű és természetes, mintha paraszti származás lenne, hős önmaga meghódításában, olyan ember, aki Istennel küszködött, a megszentelődés forrása, bűnös, akinek Isten megbocsátott, ura vágyainak, a legfélényebbek és leggyengébbek szolgálja, aki nem hunyázkodik meg a hatalmasok előtt, de meghajol a szegények előtt, Ura tanítványa, nyájának vezetője, koldus szélesre tárt karokkal, számtalan ajándék hordozója, férfi a csatamezőn, anya, hogy megerősítse a betegeket, a kor bölcsességével és a gyermek bizalmával. Magasba feszülő, két lábbal a földön, örömmel született, de a szenvedés ismerője, távol minden irigységtől, éleslátó, nyíltan szóló, a béke barátja, a tétlenség ellensége, mindig állhatatos.

Mgr. Heriban László

Fotó: Foto Art Lehel

7.12.2013

Jelencsics Erich Gábor

2013.12.7.

Na pamiatku primičnej omše - Emléül újmiséa alkalmából

Mindenkit érint – Týka sa to každého

A testület 36. üléséről

A naszvadi képviselő-testület tizenkét tagja november 28-án a szokott időben, 17 órakor gyűlt össze ismét. A rendes napirendi pontok között a háromnegyed éves költségvetési helyzetet tekintették át, majd a jövő évi költségvetés tervezete került meg tárgyalásra. Az előzetes számadatok és a társadalmi szervezetek igénylése között ezúttal is eltérés mutatkozik, ezért a Magyar Közösség Pártja képviselőcsoportja azt indítványozta, hogy a testület a decemberben esedékes jóváhagyásig a folyó kiadások átrendezésével találja meg a szükséges eszközöket. Ugyancsak ennél a pontnál szólt fel Ladislav Sárαι és az iskola előtti parkoló megépítésére tett javaslatot, kérve egyúttal, hogy a testület ennek költségeit is foglalja bele a jövő évi tervezetbe.

A további pontban a hulladékgazdálkodás aktuális kimutatásáról beszéltek a képviselők, különös tekintettel a szelektív hulladékgyűjtésre. Az osztályozott szemét tömege az év tíz hónapjában 585 tonna volt, ennek majdnem hatvan százalékát a zöldhulladék teszi ki; a faluban összegyűjtött és elszállított háztartási hulladék 785 tonna, ami kb. 35 tonnával több a tavalyi mennyiségnél. A befizetett szemétdíj és egyéb bevételek összege október végén 75 ezer euró volt, a kiadásoké 92 ezer euró, amely összegnek mintegy ötödét az ököudvar és a komposztáló fenntartására fordítja a község.

Az egyéb pontok közül elsőként egy telekcseré-megállapodást hagytak jóvá a képviselők Ján Šimunek és Naszvad község között, aminek eredményeként Zsoldosárok dűlőben 44-áras terület kerül községi tulajdonba, cserébe az Agrorent Rt. gazdasági udvarában ugyanakkora parcella jut Ján Šimuneknek. Másodikként a Yenisei Kft. kért hozzájárulást ahhoz, hogy az Anyalai kertekben megvalósíthassa ingatlanfejlesztési tervét. A cég elképzelése szerint lótenyésztésre szakosodott gazdaságot hoznának létre a község tulajdonában levő parcellák szomszédságában. A képviselők egyhangúan támogatták a tervezett beruházást. Majd az októberben előzetesen jóváhagyott telekeladásokat véglegesítette a képviselő-testület: a hivatalos értékebecsléseket alapul véve Csontos Csaba és Ján Barkóczi 14, illetve 19 euró/nm áron vásárolhatja meg a kérvényezett ingatlanrészeket.

A továbbiakban gyors határozatok születtek. A Free Bikers motoros klub tagjai újabb öt évig ismét jelképes egy euróért használhatják az egészségügyi központ alagsorában kialakított klubhelyiségüket.

Tóth Gáborral 2015 végéig hosszabbította meg a testület az Űzletsor 11B. szám alatt bérelt lakás szerződését, egy másik, ugyanabban a bérházban megüresedett lakást pedig Turgay Türk kapott meg, szintén két évre.

Az ülés végén a községi ösztöndíjról és az év sportolója díj odaítéléséről döntöttek a képviselők. Az ösztöndíjra két pályázat érkezett, s mivel mindkettő megfelelt a kiírás feltételeinek, a magyar iskolában végzett Ferencz Katalin gyógyszerészhallgató és a szlovák iskola volt diákja, a művészeti akadémiás Jozef Kisjakab egyaránt megkapta az elismerést. Az év sportolója címet az idén Bízik Réka kézilabdázó érdemelte ki, a második helyen Dikan Dominika labdarúgó végzett.

Az ülés néhány képviselői felszólalás elhangzása után 19 óra 20 perckor ért véget.

Takács Zoltán

Z 36. zasadnutia zastupiteľstva

Dvanásť poslancov nesvadského obecného zastupiteľstva sa opäť zišlo 28. novembra v obvyklom čase o 17. hodine. Z riadnych bodov programu sa najskôr venovali stavu obecného rozpočtu k 30. septembru, potom prišiel na rad návrh rozpočtu na rok 2014. Aj tentoraz existujú rozdiely medzi požiadavkami spoločenských organizácií a predbežnými číslami plánu, preto na návrh skupiny poslancov Strany maďarskej komunity má zastupiteľstvo ešte pred plánovaným schválením na decembrovom zasadnutí nájsť potrebné prostriedky presunom bežných výdavkov. Pri prerokovávaní tohto bodu sa prihlásil o slovo Ladislav Sárαι a navrhol vybudovanie parkoviska pred školou, zároveň požiadal zastupiteľstvo, aby náklady tejto investície zahrnulo do budúročného rozpočtu obce.

V ďalšom bode programu hovorili poslanci o aktuálnom vyhodnotení odpadového hospodárstva s dôrazom na selektívny zber. Množstvo triedeného odpadu za obdobie január - október 2013 bolo 585 ton, pričom takmer 60 percent tohto objemu tvorí zelený odpad. Vyzbieraný a odvezený komunálny odpad vážil 785 ton, čo je približne o 35 ton viac ako v rovnakom období minulého roka. Na konci októbra bol súčet zaplatených poplatkov za odvoz a iných príjmov 75 tisíc eur, suma všetkých výdavkov 92 tisíc eur, z čoho asi päťinu obec vynakladá na chod ekodvora a kompostárne.

V rámci rôznych bodov poslanci najskôr schválili zámenu pozemkov medzi Ing. Jánom Šimunekom a obcou, čím obec nadobudne do vlastníctva pozemky s výmerou 44-árov v časti Zsoldosárok a parcelu s rovnakou výmerou prepustí Jánovi Šimunekovi v hospodárskom dvore akciovej spoločnosti Agrorent. Ako druhý sa prerokovával list Yenisei, s.r.o., v ktorom žiada obec o vydanie kladného stanoviska k investičnému zámeru. Firma plánuje vybudovať areál pre chov koní v Aňalských záhradách v susedstve pozemkov, ktoré sú vo vlastníctve obce. Poslanci jednohlasne súhlasili s pripravovanou investíciou. Potom zastupiteľstvo definitívne uzavrelo prípady predaja pozemkov, ktoré boli predbežne schválené na októbrovom zasadnutí: vychádzajúc zo znaleckých posudkov Csaba Csontos a Ján Barkóczi majú možnosť kúpiť požadované nehnuteľnosti za cenu 14, resp. 19 eur za štvorcový meter.

Ďalšie uznesenia boli prijaté v rýchlom tempe. Členovia motoklubu Free Bikers budú môcť ďalších päť rokov užívať klubové priestory v suteréne zdravotného strediska opäť za symbolickú cenu jedno euro.

S Gabrielom Tóthom zastupiteľstvo predĺžilo zmluvu o nájme obecného bytu na Obchodnej ulici č. 11B do konca roku 2015, ďalší byt, uvoľnený v tom istom dome, bol pridelený Turgayovi Türkovi tiež na dva roky.

Na konci zasadnutia poslanci rozhodli o udelení obecného štipendia a ocenenia Športovec roka. Keďže obaja uchádzači splnili požadované podmienky, štipendium získala Katarína Ferenczová, bývalá žiačka maďarskej školy, teraz poslucháčka Farmaceutickej fakulty UK v Bratislave, i Jozef Kisjakab, absolvent slovenskej školy, študujúci na Akadémii umení v Banskej Bystrici. Športovkyňou roka sa stala hádzanářka Réka Bíziková, na druhom mieste skončila futbalistka Dominika Dikanová.

Zasadnutie sa skončilo po niekoľkých poslanceckých interpeláciách o 19.20 hodine.

Zoltán Takács

Pre dušu

Áno, prídem čoskoro!

Sme opäť v Adventnom očakávaní.

A čo je to vlastne Advent? Je to očakávanie na čas Božieho príchodu - navštívenia.

Ten prvý, ktorý si pred Vianocami pripomíname, bol zavŕšený narodením Ježiša Krista. Bol jeho prvým príchodom. Možno by ste v tomto predvianočnom čase očakával článok opisujúci romantické čaro Vianoc, ale pozrime sa na čas Adventu trochu inak.

Na Vianoce si pripomíname narodenie Pána Ježiša Krista, Božieho Syna, z Panny Márie. Evanjelisti, ktorí opísali život Pána Ježiša a jeho učenie, nám neudávajú presný čas narodenia. Ani mimobiblické pramene, ktoré píšú o Ježišovi, neuvádzajú dátum jeho narodenia (Jozef Flavius, Tacitus, Suetonius, Plínius mladší a ďalší). Evanjelista Lukáš uvádza, že sa to stalo za vlády Herodesa v Palestíne, Kvírinia v Sýrii a cisára Oktaviána Augusta v Ríme, keď bol súpis obyvateľstva v celej Rímskej ríši. Podľa výpočtov mnícha Dionýza zo 6. storočia sa narodil v roku 753 od založenia mesta Ríma. Tento rok určil za začiatok letopočtu, ktorým sa riadime dodnes. Novšie výskumy však zistili, že tento mních sa o pár rokov pomýlil. Ježiš Kristus sa narodil asi 4 až 7 rokov skôr. Nepoznáme ani deň a mesiac, kedy prišiel na svet. 25. december ako slávnosť narodenia Pána sa slávi v Cirkvi od 2. storočia.

Niekedy sa poukazuje na možnú súvislosť s rímskym sviatkom slnečného božstva, tzv. Dies Natalis Solis Invicti - Sviatok zrodenia nepremožiteľného slnka - ktorý sa tiež slávil 25. decembra a prekryval sa s tradičným dátumom zimného slnovratu. Akokoľvek, narodenie Vykupiteľa, Mesiáša, znamená príležitosť spásy pre všetkých ľudí. Po prvom hriechu Adama a Evy bolo ľudstvo pre neposlušnosť odkázané na život v odlúčenosti bez Boha. Človek v stave vedomého hriechu stráca a nemôže mať živé spoločenstvo s Bohom. No už tam, v raji, po ich zlyhaní Boh prisľúbil, že to nebude trvalý stav, že pošle na svet Vykupiteľa, ktorý znova otvorí brány neba pre ľudí. Počas stáročí ho Židia očakávali. Paradoxne, keď nadišiel čas, nebolo toho, kto by ho prijal do svojho domu. Rímsky cisár Augustus totiž nariadil sčítanie ľudu.

Jozef s Máriou bývali v Nazarete, no zapísať sa museli v Betleheme, keďže odtiaľ pochádzal ich rod. Prekonali pritom dosť veľkú vzdialenosť - po súčasnej ceste je Betlehem od Nazareta vzdialený okolo 160 km. V tej dobe im táto cesta musela trvať niekoľko dní. Tiež treba brať do úvahy, že Mária bola v pozhnanom stave, čakala dieťa. Nebolo to teda ľahké. V Betleheme bolo už veľa ľudí, všetky ubytovne a domy boli plné. A tak nakoniec skončili - ako sa to píše v Lukášovom evanjeliu - v maštali neďaleko Betlehema.

V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta vykonať súpis ľudu po celom svete. Tento prvý súpis sa konal, keď Sýriu spravoval Kvírinus. A všetci šli dať sa zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa aj Jozef z galilejského mesta Nazaret do Judey, do

Dávidovho mesta, ktoré sa volá Betlehem, lebo pochádzal z Dávidovho domu a rodu, aby sa dal zapísať s Máriou, svojou manželkou, ktorá bola v pozhnanom stave. Kým tam boli, nadišiel jej čas pôrodu. I porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci. V tom istom kraji boli pastieri, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stádo. Tu zastal pri nich Pánov anjel a ožiarila ich Pánova sláva. Zmocnil sa ich veľký strach, ale anjel im povedal: „Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ Kristus Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jasiach.“

A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupcov, zvelebovali Boha a hovorili: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ Keď anjeli odišli od nich do neba, pastieri si povedali: „Podme teda do Betlehema a pozrime, čo sa to stalo, ako nám oznámil Pán.“ Poponáhľali sa a našli Máriu a Jozefa i dieťa uložené v jasiach. Keď ich videli, vyrozprávali, čo im bolo povedané o tomto dieťati. A všetci, ktorí to počúvali, divili sa nad tým, čo im pastieri rozprávali. Ale Mária zachovávala všetky tieto

slová vo svojom srdci a premýšľala o nich. Pastieri sa potom vrátili a oslavovali a chválili Boha za všetko, čo počuli a videli, ako im bolo povedané.” (Luk 2,1-20)

Druhý príchod.

Už nie každý vie, že Ježiš Kristus sa podľa písma vráti opäť. Stane sa to niekedy v budúcnosti. Presný čas nepozná nikto z ľudí, ale podľa Božieho slova - Biblie ho budú sprevádzať niektoré znamenia, ktoré sa postupne naplňajú.

Znamenia sú na jednej strane povzbudením pre tých, čo Ježišov príchod túžobne očakávajú, pripomenkou toho, že „sa blíži ich vykúpenie“, a na druhej strane sú tieto znamenia volaním zatvrdených k pokániu a pripomenutím toho, že každé Božie konanie má vždy dvojité aspekty - spásny i súdny. Druhý príchod je totiž nielen „blahoslavenou nádejou“ verných, ale aj dňom „odplaty každému podľa jeho skutkov“ (Zj 22,12).

Záleží aký k nemu, k Ježišovi Kristovi zaujmem postoj. Niektorý ho milujú, iný nenávidia, niektorým je ľahostajný. Človek má slobodnú vôľu a môže sa rozhodnúť sám. Moje rozhodnutie pre Ježiša, alebo proti nemu však bude mať svoje následky. Následky sa prejavujú už v tomto živote a samozrejme, aj vo večnosti. Ak sa spasiteľ sveta nenarodí v mojom srdci, bude mi beda pre moju neveru.

Ten, ktorý svedčí tieto veci, hovorí: Áno prídem čoskoro! Amen! Príď, Pane Ježiši! (Zj 22,20)

Prajem všetkým vám Bohom požehnané vianočné sviatky!

Mgr. Jaroslav Krajčovič

Naszvadiak...

Mottó:

„A közösség nemcsak kegyet gyakorol, ha valamelyik becses fiát megbecsülésével megtiszteli, hanem önmagát is felmagasztalja és értékeli ezáltal.” (Makovecz Imre)

Németh Gyula: Dr. Cserepes János születésnapjára

Régi, megfakult, aprócska fénykép, 1947 nyarán készült. Ugyanazon év augusztusának közepéig, a kitelepítésig, Cserepes Ágoston és családjának bogyóvári háza rajta. Az akkori idők, mondhatni, tipikus, hosszú, naszvadi parasztháza. Elöl két ablak, négy, betonból készült kapuoszlop, deszka és léckerítés. Előtte kisebb gyülekezet, felnőttek, gyerekek. Cserepes Ágoston családja, meg még néhány gyerek, és néhány idősebb bogyóvári szomszéd néz az ismeretlen fotográfus fényképezőgépének lencséjébe.

Cserepes Ágoston, élete delelőjén éppen, megbecsült gazdálkodó, parasztember volt, öt gyerekekkel. A kitelepítés idején közülük a legidősebb, Ilona (ekkor már férjnél) tán tizenkilenc, a legfiatalabb, a karon ülő Márta, egy-másfél esztendősen lehetett. A többiek, Mária tizenhat, János nem egészen tizenégy, Gizella tán nyolc.

Jomagam mintegy negyven esztendeje kezdtem építkezni Bogyóvár innenső végén. Cserepesék egykori háza, kőhajításnyira van az enyémtől. Az elmúlt évtizedek alatt számtalanszor elmentem előtte. Amikor ezt a fényképet megláttam, akkor döbbsentem rá, hogy a ház ma is szinte ugyanúgy néz ki, mint ezen a képen. Elöl a két ablak, a beton kapuoszlopok, deszka- és léckerítés. A tetőre futó, egykori szőlőlugas hiányzik csupán. Persze, a két ablak új, meg a deszka- és a (most téglaoszlopokkal megközölt) léckerítés is. A képen látható személyek azonban hiányoznak a ház elől...

A kapuoszlopot támasztó, Mária nővére mellett álló fehér inges, sötét nadrágos Cserepes János, egészen pontosan 1933. december 24-én született. Ha jól tudom, öt, vagy hat évet még itt végzett el Naszvadon az elemi iskolában, a többit pedig már Császártöltésen, ahová, nagyon sok naszvadi családdal együtt, az ő családját is telepítették. A Debrecen-Pallag Felsőfokú Mezőgazdasági Technikumban érettségizett, majd a Budapesti Állatorvosi Egyetemen kezdte meg felsőfokú tanulmányait. Aztán, egyszer csak, egyike lett ő is az úgynevezett, ötvenhatos emigrációnak. Azok közé tartozott, akik nem akartak messzire menni. Az akkori Nyugat-Németországban kötött ki.

A Giesseni Egyetem Állatorvosi Karán folytatta otthon megkezdett tanulmányait, és 1963-ban ott is végzett. Állatorvosként természetesen, de doktori disszertációját már farmakológiából írta, és kezdettől fogva gyógyszerkutatással foglalkozott. Hatvanötig az egyetemen működött tovább tanársegédként, aztán 1994-ig, nyugdíjba vonulásáig, a Marburgi Temmler-Werke Gyógyszergyárban dolgozott, mint a farmakológiai üzemegység helyettes vezetője. Jelentősebb szakmai publikációi elsősorban a nyolcvanas évek második felében jelentek meg. Felesége, Renáta Herrmann, titkárnőként dolgozik most is, lánya, Éva huszonhat, fia, Zoltán huszonöt éves.

Ha jól emlékszem, tíz évvel ezelőtt találkoztunk először, amikor - hetvenedik születésnapja alkalmából - a helyi önkormányzat ünnepi ülésén, többekkel együtt, ő is átvehette a község polgármestere kezéből az önkormányzat által a köz-

ség hírnevének öregbítésében szerzett érdemei elismeréseként adományozott Köszönőlevelet.

Azóta nemigen telt el úgy esztendő, hogy feleségével Császártöltésre menet, meg ne állnának nálunk, itt Naszvadon. Hosszú beszélgetéseink során sok minden szóba kerül. Innét tudom például, hogy a kezdetektől fogva a mai napig népes magyar csoport él ebben a németországi régióban (az egykori naszvadiak közül, rajta kívül például dr. Haris József, egyetemi tanár és dr. Maráz András állatorvos is). Több-kevesebb rendszerességgel ma is összejár ez a kis magyar közösség, hosszú időn át, a hagyományokat továbbvivő népművészeti csoportot is működtetve. Renáta, János felesége, megtanult magyarul, mert jó ideje most már kettős életet élnek. Az év nagyobbik részét Marburgban töltik ugyan, a fennmaradó részét az évnek viszont Császártöltésen, ahol szüleinek távoztával övék lett a szülői ház.

Amikor itt vannak, többször is végigsétálunk együtt Bogyóváron, megállva egykori szülőháza előtt. Tényleg nem sokat változott az elmúlt bő fél évszázadban. Mint ahogy a velük szemközti ház sem. A Nemesék egykori háza, szokta mondani. Érdekes módon, ez a ház meg a porta legalább annyira megmaradt benne, mint a sajátjuk. Azt mondta egyszer, gyerekkorában talán többet volt a Nemesék udvarában, mint az övékben. Így már érthető. Most azonban, hogy a napokban arra jártam ismét, láttam, a Nemesék egykori, hosszú ideje lakatlan háza, bontás alatt van. A tetőt már leszedték róla, sárga-fehér falai álltak még. Az ember tudja, hogy végül is ez az élet rendje, meg a lakatlan öreg házak sorsa. De azért valahol mégis...

Kedves János barátom! Advent első vasárnapjának kora esteje van, mikor ennek az utolsó bekezdésnek a sorait kezdem pötyögtetni a számítógép billentyűin. Pár perce fújtuk el az adventi koszorú első gyertyáját. Az ünnepvárás apró, pislákoló lángocskáját! A Megváltó eljövételének napjára, a békeség, a szeretet ünnepére készülve. Az idej Szentestén azonban, akik ismerünk, és barátként tudhatunk Téged, Naszvadon vagy bárhol naszvadiként, a Te ünneped, születésed nyolcvanadik évfordulója is ott lesz majd gondolatainkban. És szívből kívánjuk, adjon a Teremtő még hosszú időre erőt, egészséget. Hogy megállhassunk még párszor az előtt a bogyóvári ház előtt!

Fotók: dr. Cserepes János archívuma

ANNO...

Két fehér fogoly

Az 1929. évi nagy New York-i tőzsdekrach után az európai gazdasági válság 1935-ben már véget ért. Jóbarátom, Adamovich Ferdinánd - későbbi vadászterületi szomszédom - már annyira vitte, hogy Naszvad község határának a felén (mintegy 1500 ha), árverésen kibérelte a vadászati jogot. A község határának a másik felén a falusi gazdák voltak a vadászati jog bérlői. Én is - mint tőke nélkül kínlódó építési vállalkozó - annyira vittem már, hogy részletre vásároltam egy kitűnő Sauer húszast. Nem győztük levadászni a területét, mert valamiből meg is kellett élnünk. Így csak időt lopva vadászgattunk. Barátom az egykor igen híres Mária Terézia Katonai Akadémia (Terezianum) növendéke volt, valami családi alapítvány révén. Csehszlovákiában az az Osztrák-Magyar Monarchia-beli végzettség éppen olyan értéktelen valami volt, mint az én magyar (soproni) erdőmérnöki diplomám. Így hát ő benzin- és olajügynök, majd nagykereskedő volt, melleleg preparátor és trófeakikészítő.

Akkor még nem szerzett fizető vadászvendégeket, hanem két fiatal egyetemistát látott vendégül. Nem fizető, hanem fizetett vendégek voltak, mert egy-egy napra lőszert, ebédet és 5 foglyot kaptak, de meg kellett lőniük naponta fejenként 100 foglyot. Ha nem volt meg a 100, Ferdis barátom lehordta - letűzoltotta - őket. Az egyik fizetett vendég még él és vadászik ma is. Nevezetesen dr. dr. h. c. Bencze Lajos ny. egyetemi tanár, aki Európa legmagasabb szintű vadászati és vadgazdasági tanszékét szervezte meg. Ha néha-néha találkozunk, akkor is a naszvadi határt járjuk, mint fél évszázaddal ezelőtt.

Joggal türelmetlenkedik a t. Olvasó, mert (...) fehér fogolyról ezideig szó sem esett, de méltán, mert fehér fogollyal nem találkoztunk soha. Sőt! Tótmegyeren 1865-1943 évek lőjegyzékein 500 ezer lőtt fogoly szerepel, de fehér példány soha nem került puszkavégre. Nem hallottam róla, pedig ott születtem és ott nőttem fel. Csaknem naponta jöttem össze a vadőrökkel, a fővadász helyettesével, de fehér fogolyról senki nem tudott. A fácánról tudták, hogy 3-5 évenként előkerül egy-egy fehér vagy fehér-tarka, de fehér foglyot nem látott senki.

A szakirodalom szerint 25-30 ezer fácán között lehetséges egy fehér fácán és 250-300 ezer fogoly között is előfordul a tiszta fehér színű példány, az „albinó”. Az albinó állítólag a beltenyésztés következménye, ami a fácánál azért gyakoribb, mert már 100 éve mesterségesen szaporítják, míg a fogoly télen néhány százas bandába is összeverődik, igen jól elkeveredik, testvérek párzása nagyon ritkán fordul elő - talán soha sem. Így a fehér fogoly igen

ritka, értékes zsákmány. Preparátor barátom külföldi szaklapban azt olvasta, hogy egy svájci múzeum 700 svájci frankért vásárolt egy jól kitömött példányt.

Adamovich Ferdinánd barátom nagykereskedői irodája egy kis üzlethelyiségben volt Érsekújvár belvárosi részében és a kitömött állatokat a helyiség üvegezett szekrényének a polcain tartotta - reklámnak. A kirakatát egy miniatűr teniszpálya díszítette, kitömött egér versenyzőkkel, versenybíróval, egész közönséggel. Remekmű volt, sok-sok bámulóval.

Egy napon belép az üzletbe egy naszvadi parasztvadász és leteszi a pultra egy hófehér, hibátlan fehér foglyot. Barátomban elakadt a lélegzet - 700 svájci frank táncolt a szeme előtt -, de nem vesztette el a fejét.

- Nem eladó! Tömje ki! Jó lesz az almáriumra. Nos! Harminc koronát adok érte.

- Jó! Ötven korona. Két hét múlva jöhet érte.

Azonnal telefonon közölte velem a hírt és rohantam én is megcsodálni.

Hétszáz svájci frank! Emlegette a barátom számtalanszor. Ezt nem ehetik meg a molyok Naszvadon az almárium tetején! De nem is ették meg, mert összedugta a fejét Kengott barátjával, aki kitűnően képzett preparátor volt és addig-addig mesterkedtek, míg egy sűrű fogolyból, fehér csirkéből és egy fehér galambból kikészítettek egy másik foglyot is, amelyet kissé testesebbre tömtek. A két foglyot, a hamisítottat meg a valódit betette az üzletében lévő üvegszekrénybe. Igen mutatós látvány volt. Jött a „vadász”

két hét múlva, Ferdis nagy hanggal fogadta: Na! Mi is meglőttük a magunkét, itt van az is kitömve. Nézze meg jól, melyik a magáé? Mert ugye; az igazi vadász megismeri a sajátját száz közül is.

Nézi a naszvadi a két kitömött foglyot, mustrálja innen-onnan, majd megszólal:

- Az az enyém! Az a kövérebbik, mert hát magik mindig zargatik a határt. Magiknál sovánabb a fogolmadár!

- Igaza van bátyám! - így Adamovich. - Látszik, ki az igazi vadász! Ötven korona és vigye.

Sietve csomagolta be és lelki szemei előtt ismét a 700 svájci frank lebegett. A valódi oda is került, bizonyára megvan ma is. A hamisat pedig már régen megették a molyok.

Kató Pál

(Erdészeti Lapok, 1992. július - augusztus)

ANNO...

* *Naszvadon* új keresztény szövetkezeti bolt nyílt meg a karácsonyi ünnepekhez. S akár csak a kis Jézus születése, úgy ejtette a bolt is az ördög fajzatait rémületbe; a jó népnek pedig, amely áradatként hullámozott a magyar bolt felé, örömet és békét hozott. Így van ez jól! Kivánjuk, hogy e

szép csemete, melynek eddig is már mintegy 150 tagja van, közel 300 részvénnyel, buzgó vezetőjének, galánthai Chemez Antal plébánosnak gondos ápolása mellett nagygyá nőjjon.

* A „*Naszvadi Kath. Népkör*” pástorjátékkal ünnepelte a karácsonyestét. A szereplők dicséretes ügyességgel adták

elő Erdősi Károlynak »A gyermek diadala« című három felvonásos színjátékát. Játsozták: Heródest Dibúz Lajos, Afert Keszi András, Ursust Maráz András, Blondust Luzsicza Sándor, Simeont Lalák Lajos, Lucifert Brencsik József, Gáspárt Lebó Imre, Menyhértet Jakubács Lajos, Boltizárt Mikle János.

(Esztergom, 1902. december 28.)

A Bíborpiros szép rózsza döntőjén

Komoly sikernek számít, hogy minden csoportunk, illetve szólistánk, akik beke-rültek a „Bíborpiros szép rózsza” népmű-vészeti fesztivál országos döntőjébe, a leg-eredményesebbek között kaptak helyet a zsűri pontozása szerint.

Míg Ágh Erika népdalénekes szólóének kategóriában ezüstsávos besorolást ért el, addig a Búzavirág éneklőcsoportunk mindhárom összeállításban - női, férfi és vegyes csoport - aransávos minősítést érdemelt ki. A zsűri munkáját senki sem iri-gyelheti, mivel rengeteg színvonalas és ér-tékes előadás került eléjük elbírálásra, amit a kiértékelés megkezdése előtt külön hang-súlyozott a zsűri nevében felszólaló Borsi Ferenc. Többek között azt is elmondta, na-gyon sok esetben egészen apró észrevételek segítettek a döntésben, nézőként igazat kell adnunk neki.

éneklőcsoport is megfelelt az elvárásoknak és ott lesznek a magyar népi kultúra leg-magasabb szintű megmértetésén a Vass Lajos nevével fémjelzett népzenei verseny Kárpát-medencei döntőjében. A követke-ző év erről szól majd, a megfelelésről ezen a versenyen, és a lehető legjobb műorról,

hogy ismételten Vass Lajos nagydíjjal tér-jenek majd haza Bu-dapestről.

A Csemadok he-lyi vezetése egy kis meglepetéssel készült a versenyről haza-érkezőknek, hiszen

alik a csoportot az előadásuk alatt kísérték. Köszönetet mondott továbbá Bedecs Iloná-nak, aki már évtizedek óta egyengeti éne-keseink útját, valamint minden énekesnek, akik mindamellert, hogy péntekenként ba-ráti társaságban töltik az estéiket, a mának és főleg a jövőnek alkotnak értéket - őrzik, gyakorolják és átadják az őseinktől örökül hagyott, tőlük tanult népdalokat.

-dr-

Tényleg színvonalas műsorok kerültek a döntőbe, a naszvadiaknak és persze a töb-bi aransávosnak éppen ezért volt nagy az öröme, amikor színpadra szólították őket. Tudták és érzékelték, hogy nagyon erős volt a mezőny. A több tucat döntős közül csak hat személyt, illetve csoportot ért az a megtiszteltetés, hogy kiemelt aransávos minősítést kaphattak, ami egyúttal a Vass Lajos Népzenei Verseny Kárpát-medencei döntőjébe jutást is biztosította számukra.

Óriási öröm volt látni a vidám és elége-dett arcokat, amikor az aransávosok közül is kihirdették, hogy kik képviselik majd 2014 novemberében Budapesten a felvi-déki népi kultúrát. A Búzavirág vegyes

terített asztal és pezsgő várta őket második otthonukban, a Csemadok Alapszerve-zet Naszvad klubhelyiségében. Az elnök, Dobosi Róbert, mielőtt koccintott volna a jelenlévőkkel, köszönetet mondott az ógyallai Belló Néptáncsoport zenészeinek,

Meghívó

45. FARÁNGI VINCE-BÁL

Helyi Művelődési Központ Naszvad

2014. január 18. 19 óra

Tánczenekar: Unicum Band

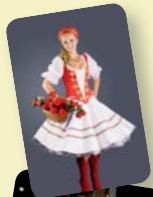
Értárvendég: Magyar Rózsza

Cigányzene: Ifj. Szöllősy Gábor és cigányzenekara

Nyitótánc: Pettyem néptáncsoport

Ital és koktélbár, valamint borház az előcsarnokban, ahol a bátorkeszi borok mellett a híres Kontyos gyümölcsborokat is kóstolhatnak.

Jegyek elővételben kaphatók az egészségügyi központ előtti újságárusnál 2013. december 16-tól.

Tudományok és technika

Mindenkinek más jut eszébe, ha ezt a két szót meghallja: fejlődés, haladás, érdekes, csodálatos, hasznos, nagyon bonyolult... Használati eszközeinkkel, a körülöttünk levő fizikai és természeti jelenségekkel, de a fantasztikusabbnál fantasztikusabb találmányokkal is kapcsolatosak e fogalmak. Talán mindannyiunk kíváncsi is egy kicsit, amikor egy friss tudományos felfedezésről hall. Ezért is remek, hogy Szlovákiában az iskolákban, kutatóközpontokban, egyetemeken már 2003-tól megszervezik a Tudományok és technika hetét, melynek célja a tudományok és technika népszerűsítése.

Szívesen mentünk mi is a magyar alapiskolából Gútára, a gimiben már több éve hagyományosan megrendezett Tudományok napjára. Úgy gondolom, hogy a diákok számára hasznos ez a rendezvény, mellyel tágul a látókörük. Az idei programról és élményeinkről szóljon helyettem Pastorek Veronika 7. osztályos tanuló élménybeszámolója:

2013. november 13-án a mi kis hatfős csapatunk és Melinda tanító néni elindultunk Gútára, a Tudományok napja címet viselő előadásokra.

Mikor megérkeztünk a nyolcosztályos gimnáziumba, elrendeződöttünk, majd fél kilenc felé elkezdődött az első, számomra legérdekesebb előadás, melynek címe „Barangolások a Szentföldön” volt. Szó esett Heródes életéről és uralkodásáról, Izrael és Palesztina elhelyezkedéséről, Jézus életéről, s Izrael természeti szépségeiről, melyet Galo Vilmos történész tökéletesen dolgozott fel. Az előadás időtartama hozzávetőleg egy óra volt. Ezután volt egy kis szünet, megehattuk a tízórainkat, még almát is kaptunk.

Következett dr. Zakariás Géza előadása a Wellness, fitness, hit és tévhitekről. Ez egy az egészséges táplálkozásról és a mozgás fontosságáról szóló prezentáció volt. Az előadás közben rengeteg idézet hangzott el, melyek közül William Shakespeare rövid, de velős mondatát szeretném kiemelni: „Testünk a kert, akaratumk a kertész” - erre a jelmondatra épült az előadás. Ezt követte 11:10-kor dr. Bérczi Szaniszló elgondolkodtató beszámolója „Az eurázsiai díszítőművészetek és a matematika” közti összefüggésről. (Ha érdekelnek a minták, ez az oldal alkalmas a megkeresésükre: www.federatio.ora/tkk/.) Ebbe bevonta a közönséget is, amin olykor jókat nevtünk. A szünetekben találkoztam egy-két ismerőssel, akiket jó volt újra látni.

De csak ezután következett a nap fénypontja, mert pár percig beszélgetett velünk az első magyar úrhajós, Farkas Bertalan. Hosszasan beszélt arról, hogy mennyire fontos volt a fizikai állóképesség az úrben. Csak a jó fizikumúak juthattak ki, ezeknek az elvá-

rásoknak felelt ő meg. Ezzel az előadással lett vége a Tudományok napjának.

Mivel az autóbuzsunk csak később indult a tervezettnél, ezért bementünk egy cukrászdába, ahol rendkívül ízletes sütitket ettünk. Lassan ballagtunk a buszmegálló felé, s visszagondoltunk, mennyit nyertünk és mennyivel okosabbak lettünk ettől a naptól.

Remélem, hogy jövőre is részese lehetek ennek a csodálatos tanulmányi kirándulásnak.

*Pastorek Veronika 7. osztály,
Miskolczi Melinda, tanár*

MEGHÍVÓ

A naszvadi alapiskola mellett működő Szülői Szövetség vezetősége tisztelettel meghívja Önt és kedves párját 2014. február 1-jén, 19 órára a helyi kultúrházba a

SZÜLŐI BATYUS BÁLJÁRA.

A jó szórakozást az Apollo Band zenekar biztosítja.
Belépő: 7 € (Judit Szalon - Üzletsor)
Mindenkit szeretettel várunk!

15 éves a Nagyigmándi Árgyéus Néptáncgyűttes

Egy település, ahol a magyar nyelvet beszélik, még nem feltétlenül magyar. Ha nincs ott ember, aki magyar meséket mesélne a gyerekeknek, ha nincs ember, aki ismerné és formálná a magyar népdalokat, aki magyar táncokat taníthatna, aki ismerné régi szokásainkat, a magyar nép történelmét, az előző generációk élettapasztalatát, akkor nincs, ami igazán magyarrá tenne - ezeket a bevezető mondatokat olvashattuk a Nagyigmándi Árgyéus Néptáncgyűttes megalakulásának 15. évfordulójából megrendezett ünnepi gála műsorfüzetében.

Az Árgyéus Néptáncgyűttes 1998-ban alakult Nagyigmándon. Az idei tanévben 50 gyermek kezdte meg néptán-

cos tanulmányait: az óvodások a Tipegő, a kisiskolások a Kis Árgyéus, a nagyobb gyerekek pedig az Árgyéus csoportban sajátítják el a néptáncleéseket. Az együttes 2006-ban Nagyigmándért Emlékérmeket kapott kimagasló munkájáért. A mi Pettyem Néptánc csoportunkkal évente több közös rendezvényen fellépnek - a Nagyigmándi Mátyás-napokon vagy a Naszvadi Tánc Világnapja alkalmából. A két néptánc csoport oktatói, dr. Malomsokiné Varga Nóra és dr. Malomsoki István ez évben immár harmadik alkalommal rendezte meg a nagyigmándi alapiskolában a közös Határtalan Néptánc táborot.

Természet és vadászat fába faragva

Egy tipikusan őszi, esős, nyirkos, hideg szeles délután került sor a Csallóközi Múzeum kiállító termében Dunaszerdahelyen 2013. november 21-én Dézsi Gyula fafaragó művész „Fafaragások” című kiállításának megnyitójára. A múzeum igazgató-nője Bolevovna Olga üdvözlő szavai és felvezetése után Holop Ferenc fotográfus ismertette a nagyközönséggel az alkotót és műveit. A megnyitó kulturális programjában a naszvadi alapiskola tanulói szerepeltek: Bánházi Dóra népdalokat énekelt és Bencsik Csilla szavalt.

Holop Ferenc kiemelte az alkotó munkásságát, igyekeztét, műveinek sokaságát annak ellenére, hogy csak tíz éve foglalkozik a fafaragással. Alkotásai leggyakrabban hársfából készülnek, de használ diófát, tölgyfát és részben különböző gyümölcsfákat is. Dézsi Gyula kedvenc témaköre a természet és a va-

dászat, vannak csendéletet ábrázoló faragott képei is, nagyon sok vadásztrófea alátét - montírfa, de találunk egyházi jellegű ábrázolásokat is. Legkedvesebbek mégis a történelem nagyjainak portréi és a harci jeleneteket bemutató képei. Alkotásai elkerültek a baráti és helybeli berkeken kívül Magyarországra, Csehországba, Kanadába és Ausztráliába is.

A zord időjárás ellenére kedves, családi hangulatú kora esti program várta a vendégeket, amit a gazdagon megterített asztal még kellemesebbé tett. A látogatók csak pozitív kritikával illették a kiállított műveket és alkotójukat, többször körbejárták a termet, szemmel láthatóan élvezték az eléjük táruló látványt, néha még kézzel is megérintették a képet csak azért, hogy meggyőződjenek róla, tényleg valódi. Nagy érdeklődéssel tanuskodott a látogatók száma, ami majdnem meghaladta a száz főt.

A kiállítás 2014. január 4-ig tekinthető meg a múzeum nyitvatartási ideje alatt.

Végezetül jó egészséget, sikerekben gazdag új évet, sok-sok új alkotást kívánunk a „művésznek” és családjának, hogy a hetedik önálló kiállítást még sok kövesse.

Balogh Rebeka

A szerkesztő tollából

Év végi üzenet

Bizonyára már csak halvány emlék Önnek, tisztelt olvasó, hogy 2011 decemberében a karácsonyi ünnepek közeledtével egy addig ismeretlen sajtóterméket talált postaládájában „Novum Naswod” címmel. Valószínűleg nagy érdeklődéssel forgatta végig, először csak úgy olvasás nélkül, majd második nekifutásra, több időt szentelve rá megismerkedett a tartalmával is.

A főoldalon Margarete Seemann osztrák író egy idézete volt olvasható, melynek mondanivalója örökéletű. „Ha veszel, megtelik a kezed. Ha adsz, megtelik a szíved”, mondta az író a valamikor az 1900-as évek elején. Az akkori főszerkesztő, Ando Krisztina bevallása szerint azért választotta ezt az idézetet a címlapra, mert tökéletesen átértelmezte a szerkesztők szándékát, ami nem volt más, mint hogy adni szeretnének

ezzel a kezdeményezéssel. Igen, jól érezte!

Tényleg adni igyekeztünk akkor is, és azóta is adni szeretnénk Önnek, kedves olvasó.

Az első számba szinte mindenki küldött üzenetet az olvasónak, négy egyházi felekezet, a szlovák és a magyar tanítási nyelvű alapiskola és óvoda, a szabadidőközpont, a focisták, a kézilabdázók, az YMCA, a Csemadok és három testvértelepülésünk - Felsőszentiván, Nagyigmánd és Kiskőrös. Ekkor nekünk, szerkesztőknek megtelt a szívünk, aztán még jobban telítődött, amikor az utcán megállítottak és megköszönték, hogy eljuttattuk hozzájuk ezt a lapot. Nagy volt az öröm, amikor megérkeztek az első reakciók azon tizenöt településről, ahová a honfitársainkat, naszvadiakat, erőszakkal telepítették ki, és

ahol talán a legnagyobb örömmel fogadták a Novum Naswod megjelenését. Ezek a településeken a megszokott időben a mai napig várják a kézbesítőt, és az összes, számukra érthető szót többször végigolvassák.

A fentieknek is köszönhetően bizakodó hangulatban készült a második, a harmadik a negyedik és a többi szám, amelyeket hónapról hónapra semmilyen újságírói tapasztalattal nem rendelkező szerkesztők csapata rakott össze, mindig örömmel és odaadással, de sokszor persze kínkeservesen.

Kínkeservesen, mert a kezdetek nagy öröme, hogy minden társadalmi munkát végző szervezet, egyén hozzájárul a naszvadi újsághoz azzal, hogy hírt ad magáról, nagyon gyorsan elszállt, hiszen több esetben ez volt az első és egyben utolsó üzenet is egyes szervezetektől. Így nem kapunk napjainkban sem hírt az alapiskoláról, a focirajongók sem bírták sokáig a tudósítással járó munkát, ugyanez elmondható a kézilabda házatájáról is, és sajnos, ebbe a csoportba kell sorolnunk a művelődési központ ezirányú aktivitását is.

Dobosi Róbert

▶ A december 14-én megrendezett Karácsonyvárosi Ünnepi Gálaműsort Hajduné Farkas Erika, Nagyigmánd polgármester asszonya nyitotta meg. Az este folyamán „növekvő” sorrendben léptek fel az egyes néptáncsoportok, kiegészülve a felnőtt Zúgó Néptáncgyűttessel, illetve a műsor végén a táncoló gyerekek szülei is bemutattak egy közös táncokoreográfiát. A színvonalas gálaműsor a „Csendes éj” karácsonyi dal eléneklésével zárult.

Boldog 15. születésnapot Árgyéhus Néptáncgyűttes!

Simonics Tibor

Fotó: Holop Ferenc

Vianoce, domov, rodina a deti

Vianoce sú vo väčšine rodín bohato ritualizované. Ich slávnostná podoba je pre všetky deti pozitívnym zážitkom a ich absencia v živote rodiny dieťa ochudobňuje, nedostatočne ho emocionálne a sociálne sýti a určitým spôsobom ho aj ohrozuje.

Domov tvoria členovia domácnosti. Medzi základné obrady nášho každodenného života patria návraty domov. V normálnej domácnosti pociťujeme akúkoľvek neprítomnosť člena ako neúplnosť celku. Je to domácnosť, v ktorej sa každý jej člen rád vracia domov. Matka a otec sa vracajú z práce, deti zo škôlky alebo školy. Ak to tak nefunguje, niečo nie je v poriadku.

Je mimoriadne dôležité, čo, kto a ako nás víta. Zodvihne sa z kresla? Nájdeme si čas a prejavíme záujem a radosť z príchodu? Nevracia sa naše dieťa či partner iba do obývacej samoty?

Nezabúdajme sa tešiť, že sa naši najbližší vracajú! Nezabudnime o nich prejaviť záujem! Z miesta, kde sa cítia dobre, nebudú mať potrebu unikáť a budú domov vždy radi prichádzať.

Veľa napovedá o rodine, jej zvyklostiach a hodnotách - stôl. Má vôbec v domácnosti miesto? Je okrajovým alebo centrálnym kusom nábytku? Máme svoje rodinné obľúbené jedlá alebo nám stacia polotovary z obchodu? Jeme každý sám alebo je to stretnutie najbližších pri stole a jedlo je pre nás znakom toho, že k sebe patríme? Byť pri stole znamená mať čas na najbližších. Pozerať sa im do očí, komunikovať a jesť, ako sa ľudovo hovorí „zo spoločnej misy“.

A potom rituály: želáme si dobrú chuť, modlíme sa, otcovi - živiťelovi rodiny dávame najväčší kus mäsa, matka dáva jedlo každému na tanier a deti rozdáva príbory. Všetka táto hierarchia má aj svoj výchovný význam, tvrdia psychológovia. My z osobnej skúsenosti potvrdzujeme, že byť spolu pri stole znamená mať čas na najbližších. Ak sa s nimi stretávame iba pri televízii, zostáva nám iba boj o diaľkový ovládač a obľúbený televízny kanál. A možno slané tyčinky, celkom neosobné.

Domov... Advent a predvianočný čas svojou atmosférou a významom nabádajú ľudí zamyslieť sa nad významom tohto slova. Niektorí si ho vo svojom vedomí uchovávajú ako rodinný - rodičovský - rodný dom. Je spojený s našim detstvom a prijímame ho

ako rodinné kultúrne dedičstvo. Domovom je pre nás aj spoločenstvo, ktoré v dospelosti vytvárame so svojím partnerom a s deťmi. Sme naplnení potrebou niekam a niekomu patriť. Lahostajný človek nájde svoj domov len málokedy. A my, ktorí sme ozajstný domov zažili, označujeme ho prívlastkami: šťastný, radostný, priateľivý a plný života (škoda, že niekedy až ex post).

Domov je to, čo milujeme, kam sa chceme a môžeme vracieť. Domov je teplo rodinného krbu a ruky, na ktorých smieme plakať, vyjadriť sa metaforicky Miroslav Válek vo svojej básni. Ako rodičia, učitelia, vychovávatelia sme preto povinní naučiť svoje deti:

Milovať dobro, lásku, múdrosť a život ako taký

Naučiť deti, že najcennejšie v živote nie je to, čo majú, ale koho majú vo svojej blízkosti

Naučiť deti, že bohatý nie je ten, kto má viac peňazí a materiálneho bohatstva, ale ten, kto potrebuje najmenej

Naučiť ich, že trvá len pár sekúnd, počas ktorých môžeme ľuďom, ktorých milujeme, spôsobiť bolesť a hlboké rany, ale trvá veľa rokov, kým sa tie rany zahoja

Naučiť ich odpúšťať, naučiť ich, že jestvujú ľudia, ktorí ich veľmi milujú, ale nedokážu svoje city vždy vyjadriť

Naučiť ich rešpektovať druhých ľudí a ich názory a kultúru

Naučiť ich rozumieť sebe a svojej rodine, naučiť ich, kto je pre nich najbližším človekom

Naučiť ich rozumieť hodnotám, vážiť si ich a osvojovať si ich

Naučiť ich, že život nie je samozrejmosť, samozrejmosť nie je ani mať rodinu a rodinné zázemie. Že naši predkovia, starí rodičia a rodičia si zaslúžia dobro, pozornosť svojich detí, pretože sa postarali o ich existenčné podmienky

Naučiť ich, že za peniaze si môžu kúpiť všetko, okrem zdravia, múdrosti, skutočnej lásky, priateľstva a dobra

Materská škola ako výchovno-vzdelávacia inštitúcia supluje rodinnú výchovu, ale ju nenahrádza. Jej cieľom a snahou je, okrem iného, v spolupráci s rodičmi našich detí vyššie prezentované hodnoty vštepiť už deťom v predškolskom veku.

Rodinám, rodičom a všetkým, ktorí tieto riadky čítate, prajeme v mene MŠ-Óvoda na Sládkovičovej ulici 2 v Nesvadoch krásne, pokojné a požehnané Vianoce. Nech sa vám ako rodičom v tento krásny čas darí vykúziť teplo domova, radosť a potešenie v očiach detí pri spoločne trávených chvíľach, šantení a venovať sa plným priehŕstím sebe navzájom. Prajeme vám, aby ste vy, ani vaše deti nikdy nemuseli okúsiť biedu, hlad, zimu a chudobu, aby stôl vo vašich domovoch bol stredobodom domácnosti, ku ktorému si často a rady sadajú šťastní, spokojní a dobrí ľudia so srdcom plným lásky, nehy a porozumenia. Prajeme vám i vašim deťom šťastné detstvo, krásne návraty domov a veselé Vianoce!

*Mgr. Dana Molnárová,
učiteľka MŠ*

Poslednou jesennou aktivitou na MŠ - Óvoda, Sládkovičova 2 v Nesvadoch bola súťaž vyhlásená riaditeľkou MŠ, Mgr. M. Horváthovou. Názov súťaže:

„Súťaž o najkrajšieho šarkana s najdlhším chvostom“

Vítaz súťaže: **Trieda Margarétky**

Odmena pre všetky deti:

sladkosti vystrelené z dela, snehové lopaty

Podakovanie sponzorom:

manželom **Csontosovým** a **Ferdinandovi Feketemu**

(viď. priložené foto)

Vártuk a Mikulást...

December 7-én egy újabb kiváló lehetőséget nyújtottak a felnőttek találkozására, baráti beszélgetésekre a Naszvadiak Polgári Egyesületének tagjai. A téli szabadtéri rendezvények varázsa, hogy még reggel se lehet biztos senki sem abban, hogy délután milyen lesz az időjárás, főleg, amikor előző nap a vidékünkön is végigsöport Xavér, az orkán, de szerencsére a szombati rendezvényen már csak a lengedező szél emlékeztetett rá.

A szép karácsonyi díszítésbe bújt főtérén türelmetlenül vártuk Szandit, aki nem okozott csalódást, és egy jó kis téli hangulatú bulit csapott az összegyűlt kicsiknek és nagyoknak. A koncert után persze főleg az aprónép lett egyre türelmetlenebb, hiszen várták, mikor és honnan érkezik majd a Mikulást. Lassan lépdelve megérkezett, jött vele a virgonc ördöge is, és természetesen két angyal segítője is, akik leginkább a finomságokat rejtő csomagok szétoztásában segítettek.

Idén a téren sokan voltunk, de volt még hely bőven, jövőre sokkal többen is elférünk.

-Ildikó-

Fotó: Holop Ferenc, Kelemen András, Ildikó

FS Pet Shop - Predajňa chovateľských potrieb v Nesvadoch na Športovej ul. č.7

Otváracia doba: Pondelok - piatok: 8:00 - 12:00 a 13:30 - 17:00
Sobota: 8:00 - 12:00

Zo sortimentu:
 - Krmivá pre hospodárske zvieratá, kompletne krmné zmesi, koncentráty, premixy, vitamíny a ďalšie doplnky
 - granule, konzervy iné doplnky pre psov a mačky. Veľký výber od najlacnejších až po superpremiúve krmivá
 - Akvaristické a terarijné príslušenstvo, akvária na mieru, krmivá pre rybyky

Kínálatunkból:
 - Takarmányok, koncentrátumok, premixek, vitamínok, takarmánykiegészítők, haszon, háztáji és hobby állatoknak
 - Granulátumok, konzervek és egyéb kiegészítők bő választékban.
 - Akváriumú és terráriáskai felszerelések, kellékek. Mérete készített akváriumok

Társasági rovat – Spoločenská rubrika

ÚJSZÜLÖTTEK – VITAJTE MEDZI NAMI

Lakatos Alex, Smolárik Michal,
Đurika Filip, Mizerák Adrián

ELTÁVOZTAK KÖZÜLÜNK – OPUSTILI NÁS

Csontos Mária, szül. Lebó (92), Hurajová
Helena (88), Liptáková Oľga, r. Fazekasová
(72), Tóth János (78), Fekete Mihály (62)

Hirdetés – Inzercia

Zázračné náplasti na bolesti celého tela, zabraňuje zápal. Liečivé vložky pre ženy, pre mužov na prostatu. Krém na žily na nohách. Tel.: 0905/226 050, Mária Virágová.

Csodás tapaszok fájdalomra és gyulladásra. Betétek hölgyeknek és férfiaknak prosztatára. Krém láberekre. Tel.: 0905/226 050, Virág Mária.

Najlepšie stavebné sporenie a sporenie pre deti s najvyšším zhodnotením peňazí. Bezrizikový výnos: úrok 2%, extra úrok až do výšky 4% a štátna prémia 11,5% do konca tohto roku! Bližšie informácie: 0949/585 756.

A legjobb lakástakarék- vagy takarékszám- la gyermekeknek a legnagyobb hozammal. Kockázatmentes hozam: 2% kamat, legfeljebb 4% extra kamat és 11,5% állami támogatás az év végéig! Bővebb tájékoztatás: 0949/585 756.

Még kapható Róbert Bezák püspök „Vallo- más” című könyve magyar, szlovák nyelven! Elérhetőség: e-mail: milcsi120@azet.sk, tel.: 0907/235 580.

www.nesvady.sk

stream.nesvady.sk

MEGHÍVÓ

A 2014-es év első sporteseménye, a **Polgármester Kupa**, 2014. január 11-én, szombaton kerül megrendezésre a helyi Vlahy Jenő Sportcsarnokban. Résztvevő csapatok: Nagyigmánd, Felsőszentiván, Rém, Kiskőrös, Öregfiúk, Slávia, School Boys és a Trio. A mérkőzések 9.00 órától kezdődnek. Minden focirajongót szeretettel várunk!

POZVÁNKA

Prvá športová udalosť roku 2014 futbalový turnaj **„O pohár starostu”** sa uskutoční **11. januára 2014** v Športovej hale Jenőa Vlahyho. Prihlásené mužstvá sú: Nagyigmánd, Felsőszentiván, Rém, Kiskőrös, Starí páni, Slávia, School Boys a Trio. Zápany začínajú od 9.00 hodiny. Každého futbalového fanúšika srdečne očakávame!

NASZVADIAK POLGÁRI EGYESÜLETE

OBČIANSKE ZDRUŽENIE NESVADČANOV

Kiadja: Občianske združenie Nesvadčanov - Naszvadiak Polgári Egyesülete, Jánošík u. 19., 946 51 Naszvad. **Felelős kiadó:** Kelemen Zoltán, **Főszerkesztő:** Varga Ildikó, **Szerkesztők:** Dobosi Róbert, Kelemen Zoltán, Lestár Péter, Simonics Tibor, Takács Zoltán, **Grafika, tördelés:** rOby. / ISSN 1338-7977. **Engedélyszám:** EV4445/11 - engedélyezte az SzK Kulturális Minisztériuma. Kiadva az SZK Kormányhivatalának támogatásával - program: Nemzetiségi kultúra 2013. **IČO:** 42205573 **Elérhetőség:** info@novumnaswod.sk / A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Vydáva: Občianske združenie Nesvadčanov - Naszvadiak Polgári Egyesülete, Jánošíkova 19, 946 51 Nesvady. **Za vydanie zodpovedá:** Zoltán Kelemen, **Šéfredaktor:** Ildikó Varga, **Redaktori:** Róbert Dobosi, Zoltán Kelemen, Péter Lestár, Tibor Simonics, Zoltán Takács, **Grafika, zalamovanie:** rOby. ISSN 1338-7977. Vyd. Ministerstvo kultúry SR pod ev. č: EV4445/11. Realizované s finančnou podporou Úradu vlády SR - program Kultúra národnostných menšín 2013. **IČO:** 42205573 **Kontakt:** info@novumnaswod.sk Názory publikované v mesačníku nemusia byť totožné s názormi redakcie.